

Stimatele Domnule Profesoare,

Am ales să scriu această scrisoare pentru Doz. Anremon de mulțumire pentru recomandarea făcută cu ocazia Zilei Naționale a Lecturii, sperând că o să vă aducă un zâmbet pe față.

Mă-a surprins limbajul foarte simplu, prietenos al cărții; motiv pentru care chiar m-a fost o plăcere cititul.

Cât de ușor a fost de citit, cu atât de greu a fost de acceptat de sufletul meu de copil, mai ales dezmodământul.

Eu personal, cu siguranță aș fi finidizat altfel cartea.

Pe parcursul cititului m-am frământat o serie de întrebări: mă întreb cum ar fi să ai o copilărie cum a avut micul erou? copilăria lui Bruno sau al lui Schmel a fost mai trist?... sincer, m-aș putea să răspund... am fost oare cei doi micuți fericiți măcar pe timpul prieteniei lor? oare tatăl lui Bruno l-a iubit pe el cu adevărat? ce au putut simți părinții aceluia atunci când au conștientizat că au pierdut definitiv pe micul (frânt)? Nu știu dacă vreodată voi primi răspunsuri la aceste întrebări, dar cert este că ulterior cititului am ajuns să apreciez și mai mult relația mea cu frații, părinții mei, libertatea pe care o am, dar și alte lucruri cărora nu le-am acordat importanță suficientă până acum.

În încheiere, aș vrea să vă mulțumesc pentru timpul prețios pe care mi l-ați acordat în cadrul acestei scrisori.

În speranța că veți mai avea și alte ocazii să ne recomandati cărți la fel de interesante, vă doresc mult succes în tot ceea ce faceți și vă aștept cu drag la a următoare întâlnire.

Cu deosebită considerație, un elev mulțumit

Profesor îndumător,

Babos Zala

din clasa a VI-a C

Găll Ildikó al școlii generale Fogarasy Mihály, Georgekuta.